

EEN ZILVEREN JUBILEUM. — De zeer kundige gemeente-archivaris en directeur van het Stedelijk Museum te Leiden, Mr. Dr. J. C. Overvoorde, herdacht 1 Maart onder vele bliken van waardeering en belangstelling zijn zilveren jubileum. Het was dien dag n.l. 25 jaar geleden dat de heer Overvoorde zich aan het archief-wezen wijdde. Gedurende de laatste jaren bekleedde hij de functie van archivaris aan het gemeente-archief te Leiden en heeft hij zich in die tijd doen kennen als een zeer bekwame en vooraanstaande figuur. In 1910 en 1911 maakte hij een studiereis om de wereld, waarop hij zeer veel belangrijke ondervindingen opdeed. Dat zijn hooge capaciteiten op prijs worden gesteld, blijkt uit het feit, dat hij officier is in de orde van Oranje-Nassau en lid van vele wetenschappelijke genootschappen. — Wij hebben hierbij het genoegen onze lezers het portret van Mr. Dr. J. C. Overvoorde, zittend in zijn werkkamer op het archief, benevens een foto van het gemeente-archief zelf, aan te bieden. Het gebouw is gesticht uit een gift van den heer A. J. Krantz, die de gemeente een bedrag aanbood ter oprichting van een instelling van algemeen nut. Dat men een goede keuze heeft gedaan, zal ieder beseffen die weet, van welk groot nut voor de gemeente de documenten zijn, die in dit gebouw, onder leiding van den heer Overvoorde worden geordend en bewaard. Met deze stukken toch, die vroeger werden beheerd door den gemeente-secretaris, kan de gemeente haar rechten kracht bijzetten, terwijl zij er tevens haar geschiedenis in vindt en haar verhouding tot den staat en de gemeenschap.

De Nieuwe Parijzer Dameshoeden

(foto's Bern. F. Silers)

Hoe kon het anders? Een der grondvormen der nieuwe voorjaarshoeden zal een militair hoofddeksel zijn. En wel de politiemuts van den Belgischen piot.

Het is niet voor het eerst, dat de groote modisten bij het militairisme grasduinen gaan om een operatiebasis voor hare geestige phantasieën te bemachtigen. Zagen wij reeds voor vele hoopjes van jaren niet de hooge smalle hoeden met een regen van neerhangende veeren overtopt, gelijk de sjako's van zoogenaamde „hooge oomes"? Werden een andermaal de slappe vouwsteken

Kleine vorm van Engelsch stroo, gegarneerd met paradijsvogel in origineele kleur.

Canotier, gegarneerd met een kroon van zwarte crosses met witte toppen.

kundig en smaakvol hier en daar geplante paradijsvogelveder. De paradijs met zijn fijne grillige vormen is vooral zeer in zwang, en hij verdient dat ook heel stellig, want mits door een luchtige kunstvolle hand gegroeped, doen deze zwierige halmen het boven een aardig dameskopje uitnuntend.

Behalve de boven-omschreven kleine modellen zagen wij nog verscheidene andere, aan welke evenzeer voor dit seizoen een goede toekomst voorspeld worden mag. Er zijn nu eenmaal eerder menschen geweest dan hoeden; de menschengezichten kunnen niet naar de hoeden worden vervormd; wel kan dit andersom gebeuren: en de mode hoe grillig en luimig zij soms ook moge zijn, is nimmer zoo wreed, dat zij vooral die verscheidenheid van damesgezichtjes een enkelen hoed-vorm voorschrijft, zoo ongeveer met de bedreiging erbij: „geen fratsjes, geen kuurtjes, staan of niet staan, jelui draagt allemaal zonder uitzondering dezen hoed, op gevaar af dat je er anders bespottelijk uitziet." Maar neen, hare vijanden mogen haar verdacht maken, en van dergelijke tyrannie beschuldigen, maar, heusch, zoo wreed is de mode niet.

Rembrandt-vorm, uit lizeret belge noir, gegarneerd met fantasie uit vischreiger.

beide zijden breed uitstaande garnering bestaat uit twee witte aigrettes van een zekere soort, crosses genaamd.

Uit het voorkomen van deze twee helderwitte garneringen moet niet worden afgeleid, dat vroolijke kleuren in het algemeen gedragen zullen worden. Integendeel, de heldere kleuren zijn uitzondering in het op handen zijnde seizoen. Stelden voor eenige jaren Amerikaansche en Engelsche bladen (en dat zoowel voor dames als heeren) een blijvende draacht van lichte kleuren in uitzicht, vooralsnog schijnt aan de verwezenlijking daarvan nog niet te denken te zijn. Het heette namelijk, dat het stadsleven met zijn damp en zijn smook van treinen, met zijn straatstof, modder, gaswalm, enzovoorts, de heldere, zoogenaamde „besmettelijke" kleuren verdreven had, maar het gaandeweg overwegend groter gebruik van de, geen stof, walm noch vuil verspreidende electriciteit bood den vroolijker tinten weer een groote kans op succes. Tot heden toe is het kleurengamma der toiletten echter niet overwegend helder; integendeel. Zoo zijn de dit jaar meest gedragen tinten een zeer donker bruin, tete de nigre genaamd, voorts veel zwart; dan een blauw dat op zwart af is, corbeau geheeten, en een somber groen, zoogenaamd vert myrt.

Voor garnering ziet men veel bloemen, afgewisseld met kleine vruchten als moerbeien, kersen, enzovoort, maar op de genoemde hoeden, die wel geestige commentaren op de politiemuts kunnen genoemd worden, gebruikt men ook zeer veel veeren; een paar gevulde, zijachtige, opstaande pieken, eenige sierlijke omgebogen hérons, een doorzichtigen fijnen krans van aigrettes, een oordeel-

Casque pompier uit tagal met korenblauw fluweel en bloemen.

door ons niet bij duizenden gesignaleerd op de wandeling, die soepele, eenvoudige hoofddeksels als van oud-modische generaals in klein tenue? En de hooge mutsen, met één groote staande pluim versierd, welke men soms nog heden ten dage door de dames dragen ziet, zou men niet bij alles wat iemand dierbaar is zweren, dat het kleine kolbakken van dragonders waren? . . . Om kort te gaan, ontelbare vele malen stak de mode haar licht bij den militairen stand op, en zoo geschiedde ook thans wederom, nu zij de pretentielooze muts van den eenvoudigen Belgischen soldaat tot een grondvorm voor hare verbeelding koos.

Denk u dus een muts als bovengenoemd, maar denk u die in eindeloze variëteiten door hoogere of lagere ombuiging van den rand, een min of meer afwijkende bovenlijn van dien rand, een onregelmatige vouwing van den rand, . . . er zijn vele manieren om met kleine afwijkingen van den grondvorm een aantal als zeer verschillend aandoende modellen te krijgen.

De stof, waaruit deze hoeden vervaardigd zijn, is veelal zijde voor den bol, en stroo voor den rand, en wel een zeer fijn stroo, tagal picot genaamd. De schuins oplopende randen van dit stroo doen al bijzonder mooi.

Een der vele variëteiten van de Belgische muts is ook de kleine hoed van Engelsch stroo, welke op onze eerste foto is afgebeeld. Deze hoed is evenals al de andere, hierbij gereproduceerd, eene creatie der firma Gebroeders Gerzon te Amsterdam. De garnering van dezen hoed bestaat uit niets dan een paradijsvogel in oorspronkelijke kleur. Een verwanten vorm bij eveneens geringen omvang ziet men ook op onze tweede kiek. Dit model werd met den meer actueelen dan wel hier verklaarbaren naam: torpedo gedoopt; de kleur van dezen hoed is donker marineblauw; de bol is van zijde, de rand van Engelsch stroo; de naar

Torpedo uit Engelsch stroo, gegarneerd met twee witte crosses.

Nast de kleine modellen zagen wij dus ook wat grootere, zoo, ondermeer, een soort van luifelhoed, de niniche, en daarop gelijkend, de snoezige brandweerhelm als u op onze derde foto gereproduceerd vindt. Dit model lijkt nu wel niet precies op een brandweerhelm, maar met eenigen goeden wil is er een verre verwantschap te bespeuren. Het lijkt er meer op dan b. v. op een cilinderhoed of op een slaapmuts. Deze hoed is gegarneerd met linde- en korenbloemen en een korenblauw fluweel lint.

Nog omvangrijker is een andere vorm, die wij fotografeerden: den canotier; een soort van matelot met niet overal even breeden rand en een gewelfden bol. Als garneringen voor deze vormen worden dezelfde genomen als wij voor de kleinere vermeldden; die op onze vierde foto is opgemaakt met een heelen krans van fijne aigrettes-crosses, zwart met witte toppen, wat al een zeer geestig lichtig effect geeft.

Niet het minst bekoorlijk was ook de groote Rembrandt-hoed, eveneens voor onze lezeressen gekiekt. Hoe zwierig staat die op het moderne kapsel boven het fijne gezichtje, niet waar? En hoe gracieus staat de wiegelende vischreigervereer er bovenop. Deze sierlijke hoed is uit fijn belgisch stroo vervaardigd en heeft een fluweelen bovenrand.

Tusschen en rond deze modellen groepeeren zich een aantal variaties van vorm, terwijl de garnering verder het hare bijdraagt om den hoed tot behalve op zichzelf dan reeds een fraai voorwerp, eerst recht te maken tot wat hij wezen moet: een accent op de karakteristiek van het uiterlijk der draagster, een klemtoon, die het aangename van het gelaat nog beter doet uitkomen. Tot genoegen van een ieder, en niet het minst tot dat van de draagster zelve. Met allerbeste groetjes voor u allen, lezeressen. Van huis tot huis.

Milly.